

[Knud Damgaard]

Derfor foreslår vi, at kvoten øges til 3.000 i hvert af årene 1984 og 1985.

Der må sikres bevillinger til det stigende antal af byfornylsesarbejder, som opfylder betingelserne for at komme i gang. Det vil være en praktisk beskæftigelsesforanstaltning, der hurtigt giver resultater. I det hele taget forekommer det, at regeringen er meget passiv over for hele byfornylsese- og boligforbedringsprogrammet. Der er ikke tvivl om, at det bliver nødvendigt i de kommende år at gå effektivt i gang med at få forbedret de mange tusinde boliger, som er langt under den standard, der kræves i dag. Dertil kommer den hermed forbundne byfornyelse, som vil medføre et stærkt behov for nybyggeri af boliger. Vi ønsker færre nedrivninger, men vil også stå over for flere sammenlægninger af små lejligheder. Hver gang det sker, er der behov for en ny bolig ekstra. Dette skal med ved vurderingen af behovet for det samlede boligbyggeri i 1980erne.

Socialdemokratiet kan ikke støtte ideen om fradrag i forbindelse med vedligeholdelse og forbedring af boliger. Det er asocialt, og erfaringen fra 1977 har klart dokumenteret, at det er værdiløst i praksis. Vi ønsker derimod at videreføre tilskudslovgivningen til energibesparende foranstaltninger. Ordningen har været en succes og stærkt beskæftigelsesfremmende.

At der gøres noget effektivt for at bedre situationen i byggesektoren, vil være en forudsætning for socialdemokratisk deltagelse. Vi vil gå til udvalgsarbejdet med det sigte at få vore forslag med i forhandlingerne. Boligministeren har offentligt markeret, at han forventer at kunne få socialdemokratiet i tale. Med de foreliggende lovforslag er udsigterne ringe. Der skal luges mange tidsler ud, og der skal gødes og plantes nyt, der kan bedre bygge- og boligsektorens situation. Vi møder i udvalget med lugejern og planteske. Det skal så vise sig, om regeringen er i besiddelse af den vilje og fleksibilitet, der skal til for at få en samlet løsning.

Agnete Laustsen (KF):

Fælles for de fem lovforslag, vi her behandler under ét, er boligministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om, at »lovforslagene skal ses som et led i regeringens bestræbelser på at nedsætte de offentlige ud-

gifter« og at der »er taget et vidtstrakt hensyn til, at aktiviteten inden for boligbyggeriet ikke må falde, samt til, at balancen mellem huslejerne i privat og almennyttigt udlejningsbyggeri ikke må forrykkes«.

Det vil altså kort sagt sige, at der er tale om en bunden opgave. Vi må se lovforslagene som forslag, der i vidt omfang tilgodeser ønsket om besparelser. Det vil jeg gerne med det samme sige at vi fra konservativ side naturligvis er indstillet på – hele den økonomiske situation taget i betragtning. Også denne sektor må bidrage.

Til gengæld vil jeg også sige, at vi lægger megen vægt på det, boligministeren selv har understreget: at vi skal bevare og helst fremme aktiviteten i byggesektoren, der, som det så malende hedder i bemærkningerne til socialdemokratiets beslutningsforslag, for øjeblikket er tvunget helt i knæ.

Vi kan derfor til en start med glæde konstatere, at de spareforslag, regeringen allerede har fået vedtaget, har resulteret i et rentefald. Vi har dermed utvivlsomt givet byggeriet den mest velkomne håndsrækning, det overhovedet kan få, idet det altid har været vor opfattelse, at byggeriet helst skal kunne klare sig uden kunstige offentlige støtteordninger.

Må jeg i øvrigt, inden jeg går over til at kommentere de enkelte lovforslag, generelt sige, at det naturligvis er beklageligt, at disse forslag ikke kan tilgodese det, som jeg synes vi mere end noget har behov for i boliglovgivningen, nemlig forenkling og klarhed. Reglerne er utvivlsomt påkrævede, når vi skal indføre disse nye foranstaltninger og indgreb, men jeg vil da gerne spørge boligministeren: hvornår tror ministeren der bliver mulighed for at nedsætte, lad os kalde det en forenklingsbande, som kan gennemgå samtlige boliglove, der regulerer selv de mindste detaljer, og som i dag selv fagfolk næppe fuldt ud kan forstå? Det vil unægtelig være en værdig opgave for ministeren, og jeg tror, jeg godt kan sige, at lykkes den, så vil han have indskrevet sit navn med neonskrift over den fremtidige boliglovgivning.

Vi skal som nævnt efter de fem lovforslag fra regeringen også behandle et socialdemokratisk beslutningsforslag, og som bekendt har også de radikale fremsat planer om initiativer på boligområdet. Der er altså meget bred forståelse for, at der skal gøres noget,